

POSTANOWIENIE

22 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Tomasz Szanciło

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 22 czerwca 2026 r. w Warszawie
zażalenia M.K.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie
z 30 kwietnia 2026 r., I WSC 1/26/K (I C 2385/22/K),
w sprawie ze skargi M.K. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnych orzeczeń w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-
Krowodrzy w Krakowie wydanego 7 listopada 2023 r. w sprawie I C 2385/22/K,
bliżej niesprecyzowanego orzeczenia z 20 października 2023 r. oraz bliżej
niesprecyzowanego orzeczenia z 4 sierpnia 2023 r.
w sprawie z powództwa [...]Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej "[...]" w K.
przeciwko M.K.
o zapłatę,

odrzuca zażalenie.

[P.L.]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 30 kwietnia 2026 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie odrzucił skargę pozwanej M.K. o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku tego Sądu z 7 listopada 2023 r. oraz dwóch innych „bliżej niesprecyzowanych orzeczeń tego Sądu z 4 sierpnia 2023 r. i 20 października 2023 r.”.

Pismem z 15 maja 2026 r. pozwana wniosła osobiście zażalenie do Sądu Najwyższego na powyższe postanowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych.

Przymus adwokacki ustanowiony w powyższym przepisie obejmuje wszystkie postępowania należące do właściwości Sądu Najwyższego. Pisma procesowe sporządzone z naruszeniem art. 87¹ k.c. podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia braków, chyba że ustawa stanowi inaczej, a środki zaskarżenia, w tym skarga kasacyjna i zażalenie, podlegają – na zasadach ogólnych i również bez wdrażania procedury naprawczej – odrzuceniu, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c., a w wypadku zażaleń – w związku także z art. 394¹ § 3 k.p.c. (zob. m.in. postanowienia SN: z 28 marca 2018 r., V CZ 16/18; z 29 czerwca 2021 r., I CZ 39/21; z 28 stycznia 2022 r., III CZ 44/22; z 30 listopada 2023 r., II UZ 71/22; z 5 sierpnia 2024 r., III CZ 105/24; z 10 września 2024 r., III CZ 139/24).

W rozpoznawanej sprawie pozwana nie miała zdolności postulacyjnej na podstawie art. 87¹ § 2 k.p.c., a więc nie mogła wnieść osobiście skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a następnie zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego odrzucającego tę skargę. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym bowiem, z uwagi na obowiązujący przymus adwokacko-radcowski, o którym mowa w art. 87¹ § 1 k.p.c., wykluczona jest możliwość składania pism procesowych, w tym przedmiotowego zażalenia, sporządzonych przez stronę osobiście, właśnie ze względu na brak zdolności postulacyjnej.

Z tych względów, na podstawie wskazanych przepisów w związku z art. 398⁶ § 3 i art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Tomasz Szanciło

[P.L.]

[a.]